

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11Csp/306/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617215880
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2018:7617215880.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v spore žalobcu: Ľ. E., nar. X.XX.XXXX, bytom H. P. J., G.. G. 13, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, právne zast. Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., 1. mája 173/11, 91101 Trenčín, adresa na doručovanie Teplická 7434/147, Piešťany, v konaní o určenie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

I. Určuje, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere číslo 4405013238 zo dňa 5.5.2014 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalobca má nárok na plnú náhradu trov konania proti žalovanému. O trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 28.9.2017 domáhal určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere číslo 4405013238 zo dňa 5.5.2014 uzatvorenej medzi ním a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. V žalobe uviedol, že zmluva je bezpochyby zmluvou spotrebiteľskou, avšak táto nespĺňa náležitosti požadované Zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Nalievavosť právneho záujmu na určení vyvodil z potreby odstránenia právnej neistoty v právnom vzťahu medzi ním a žalovaným s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 M Cdo 1/2009 ako aj na domácu právnu úpravu i početnú judikatúru súdov európskych spoločenstiev. Ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co 224/2013 zo dňa 12.2.2014, rozsudok Veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 V Cdo 1/2017 zo dňa 27.4.2017.

2. Návrh odôvodnil tým, že medzi ním a žalovaným bola dňa 5.5.2014 uzavretá úverová zmluva č. 4405013238. Na základe tejto úverovej zmluvy mu žalovaný poskytol úver vo výške 1.000,- Eur, ktorý sa zaviazal splatiť v 60-tich mesačných splátkach po 40,36 Eur. V zmluve je však nesprávne uvedená celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť. Táto by mala predstavovať sumu 2.421,60 Eur, v zmluve je však uvedená suma 2.072,40 Eur. Z toho vyplýva, že aj RPMN je nesprávna, je v skutočnosti vyššia ako uvádza žalovaný. Keďže oba údaje sú uvedené v neprospech spotrebiteľa, má táto skutočnosť rovnaké dôsledky ako keby údaj v zmluve úplne absentoval. Navyše je možné toto konanie považovať za nekalú obchodnú prax v zmysle Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Poukázal na rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie Bratislava č. SK/0054/99/2016 zo dňa 6.6.2016. Na základe uvedeného jej bol poskytnutý aj druhý revolvingový úver s výškou úverového rámca 500,- Eur, ktorý taktiež nespĺňa zákonné náležitosti a tiež by mal byť vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve ďalej absentujú ďalšie náležitosti v zmysle § 9 Zákona č. 129/2010 Z.z. a to výška, počet a termíny splátok, istiny úrokov a iných poplatkov, príp. poradie v akom

sa budú splátky priradovať k jednotlivých nesplateným zostatkom, správna RPMN, správne celkové náklady spotrebiteľa a rovnako v zmluve absentuje údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru. Rovnako úroková sadzba vo výške 32,68 % je v rozpore s dobrými mravmi, s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co 623/2014 zo dňa 21.4.2015 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 26/11 zo dňa 26.4.2012.

3. Vo vyjadrení zo dňa 2.11.2017 žalovaný uviedol, že zmluva medzi ním a žalobcom bola uzatvorená z iniciatívy žalobcu. Tento mu ju žiadnym spôsobom nevnucoval. Bolo jeho povinnosťou zmluvu si riadne a dôsledne prečítať a až následne po dôslednom porozumení ju podpísať. Ochrana spotrebiteľov sa nemôže dostať do takého rozsahu, že oslobodí od spotrebiteľa od čítania zmluvy a následne, keď dôjde k uplatňovaniu zmluvných ustanovení sa začne spotrebiteľ brániť tým, že si ju neprečítal, neporozumel jej. Spotrebiteľ nenamietal žiadne z ustanovení úverovej zmluvy, nepožiadaval o vysvetlenie z dôvodu, že jej nerozumie, neprejavil záujem na akékoľvek korekciách jednotlivých zmluvných ustanovení, preto je nedôvodné po troch rokoch od jej uzavretie namietat, že nebola individuálne dojednaná, nevedel si ju riadne prečítať. Pokiaľ ide o dodržanie zákonných náležitostí podľa § 9 ods. 2, písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. zastával názor, že predmetná náležitosť je uvedená v súlade so zákonným ustanovením, informácie o splátkach sú upravené v časti textu zmluvy označeného "Úver" kde sú obsiahnuté údaje o výške mesačnej splátky 40,36 Eur, pod bodom 37, o počte splátok 60, pod bodom 38, o lehote splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru, pod bodom 46 a tiež o termínoch splatnosti splátok. Uviedol, že jeho názor na splnení zákonných náležitostí je plne v súlade s rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15. Poukázal na ustanovenie článku 22 ods. 1 Smernice 2008/48/ES: "keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice". Konštatoval, že rozsudok Súdneho dvora EÚ znamená, že vzhľadom na skutočnosť, že uvedená smernica obsahuje úplnú harmonizáciu pokiaľ ide o náležitosti spotrebiteľskej zmluvy o úvere uvedené v článku 10 ods. 2, členské štáty nie sú oprávnené vo svojej vnútroštátnej úprave vyžadovať náležitosti nad rámec náležitostí uvedených v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES. Pokiaľ ide o náležitosť úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z.z., konečná splatnosť je uvedená priamo v úverovej zmluve ako lehota splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15-ho dňa v poslednom mesiaci. Aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum jej ukončenia, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy a kedy je jeho konečná splatnosť. Poukázal na bod 71, 72, 73 rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15. Ku celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom uviedol, že v zmluve je uvedená čiastka 2.072,40 Eur, pričom po vynásobení mesačných splátok vo výške 40,36 Eur x počet splátok 60, vyjde skutočne čiastka 2.421,60 Eur. Do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom však neboli započítané doplnkové služby, nakoľko klient nebol povinný si tieto navoliť. Poistenie týkajúce sa danej zmluvy bolo dobrovoľné, od jeho zvolenia nezávisel vznik samotnej zmluvy a preto nebolo ani nemuselo byť započítané do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom. V bode 51 úverovej zmluvy si žalobca zvolil balíček Premium ktorým sa stáva poisteným pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu, pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Úhrada za poistenie je 2,84 Eur (7,58 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia). Medzi ďalšie doplnkové služby s ktorými žalobca prejavil súhlas patrí služba zmeny výšky a počtu splátok s poplatkom 1,49 Eur mesačne a služba odložené splátky rovnako 1,49 Eur mesačne. Súčet doplnkových služieb nezarátaných do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom je 349,20 Eur (2,84 x 60 + 1,49 x 60 + 1,49 x 60). Žalobca nepredložil žiaden relevantný dôkaz o tom, žeby RPMN bola vypočítaná nesprávne. V závere konštatoval, že výška úrokovej sadzby je vlastne cenou za poskytnutie peňazí. Súdna kontrola výšky úrokov fakticky znamená, že súd sa púšťa do kontroly primeranosti zmluvných plnení teda hľadá odpoveď, či dohodnutá cena je primeraná dohodnutému vzájomnému plneniu. Samotný nepomer plnení na konštatovanie neplatnosti nepostačuje v zmysle § 39a a 49 Občianskeho zákonníka sa vyžaduje hrubý nepomer vzájomných plnení alebo nápadne nevýhodné podmienky. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30 Cdo 1776/2007 ako aj na § 1a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. týkajúce sa výšky odplaty poskytnutia peňažných prostriedkov. Čo sa týka revolvingového úveru na platnosť zmluvy o revolvingovom úvere sa vyžaduje aj ďalší úkon a to aktivácia karty, ktorú žalobca využil, čerpal z nej finančné prostriedky. Žalobca bližšie nekonkretizoval, aké náležitosti v revolvingovom úvere absentujú, preto sa k nim ani bližšie nevyjadroval. Čo sa týka samotného rozhodnutia o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, tu nemožno konštatovať danosť naliehavého právneho záujmu, pretože ide o neprípustnú určovací žalobu, ktorá neslúži potrebám praktického života, spornosť nerieši a len vedie k nárastu počtu súdnych žalôb (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 112/2004.). Žalobu tak považoval za všeobecnú,

bez reálneho preukázania napadaných skutočností a ich podloženia dôkazmi ktorej účelom je vyhnúť sa splneniu povinností, ktoré žalobcovi vyplývajú z predmetnej úverovej zmluvy. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ju žiadal zamietnuť.

4. Žalobca v replike zo dňa 20.11.2017 uviedol, že zotráva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, k otázke eurokomformného zákona č. 129/2010 Z.z. predovšetkým k jeho ustanoveniu § 9 ods. 2 písm. k/ zaujali od vydania rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 stanovisko mnohé okresné a krajské sudy. Poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov a to aj čo sa týka náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k) i f) a to zákona č. 129/2010. K otázke zahrnutia poistného a ďalších poplatkov za doplnkové služby do hodnoty RPMN a celkovej čiastky úveru uviedol, že zo zmluvy nie je zrejmé, či tieto doplnkové služby resp. neboli podmienkou poskytnutia úveru a ak bolo v zmluve dohodnuté platenie poistenia malo byť zahrnuté do celkových nákladov úveru a premietnuté do RPMN. Vo vzťahu k úverovej sadzbe poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17 Co/15/2017 zo dňa 7.3.2017 s tým, že v čase uzatvorenia zmluvy v máji 2014 bola priemerná úroková sadzba pri úveroch so splatnosťou do 5 rokov vo výške 10,71 %, teda úroková sadzba vo výške 32,68 %, priemernú úrokovú sadzbu o viac ako 305 % presahuje. Nestotožnil sa ani s argumentáciou žalovaného čo sa nalievavého právneho záujmu týka. Konštatoval, že spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované a to je zmyslom podanej určovacej žaloby. Poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov.

5. Žalovaný v duplike zo dňa 6.3.2018 uviedol, že povinnosť tvrdenia možno považovať za základný pilier sporového konania. Tvrdením skutočností žalobca určuje predmet dokazovania, ktorého pravdivosť súd z dôkazov označených žalobcom zisťuje. Žalovaný tvrdením skutočností určuje obsah a medze svojej procesnej obrany. Sudca by mal konanie iba usmerňovať tým, že by skúmal relevantnosť žalobcom tvrdených skutočností k nároku sformulovanému v žalobnom návrhu, relevantnosť tvrdenej procesnej obrany, ako aj označených dôkazov k tvrdeným skutočnostiam a zhodnotiť, či sa označenými dôkazmi tvrdené skutočnosti preukázali alebo nie. Nemal by však dôkaznú povinnosť žalobcu presúvať na žalovaného, čo má za následok porušenie zásady nezávislosti a nestrannosti súdov a taktiež zásady právnej istoty. V súvislosti s dôkazným bremenom žalovaný uvádza rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/271/2017-78 zo dňa 28.11.2017. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nemohla byť preukázaná, a teda keď výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží teda na tej strane sporu, ktorá z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Strana sporu, ktorá tvrdí určitú negatívnu skutočnosť, nenesie ohľadne tejto skutočnosti dôkazné bremeno; pri popretí tohto protistranou, táto sama ponese dôkazné bremeno ohľadne svojho pozitívneho tvrdenia. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka preukázané nebolo, je nepriaznivé rozhodnutie pre tohto účastníka, ktorý dôkazné bremeno neunesol a svoje tvrdenia nepreukázal. V preskúmvanej veci nebolo potrebné preukazovať iba to, že žalobca žalovaného bezdôvodne obohatil, ale vzhľadom na to, že požadoval v konaní bezdôvodné obohatenie vydať, bolo jeho povinnosťou preukázať i to, o akú sumu sa majetková sféra žalovaného na úkor žalobcu zväčšila, teda skutočný rozsah toho, o koľko sa majetkový prospech žalovaného na úkor žalobcu zvýšil, a teda či sa zvýšil aspoň o ním požadovanú sumu 866,40 Eur. Skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Žalovaný je povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú, zatiaľ čo žalobca je v zásade povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho tvrdené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem. Súd totiž nemôže hľadať odpoveď pre vec rozhodujúce skutočnosti z dohadov a predpokladov, a pokiaľ by i uveril tvrdeniu žalobcu, bez predloženia potrebných dôkazov by zostalo neozrejmým, na základe akých vykonaných dôkazov, skutkových zistení by súd k takémuto záveru dospel. Bolo by v rozpore so zásadou rovnosti zbraní, rovnosti strán sporu nútiť druhú stranu, aby predkladala dôkazy na podporu tvrdení protistrany, teda dôkazy, ktoré sú výlučne v jej neprospech." Žalovaný je toho názoru, že uvedené skutočnosti je potrebné, aby z vyššie uvedených dôvodov preukázal práve žalobca a nie žalovaný. Žiadal, aby súd žalobu zamietol.

6. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 22.3.2018 uviedol, že spotrebiteľ má na určení bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru vždy nalievavý právny záujem. Konštatoval, že revolvingový úver čerpala vo výške 720,- Eur, uhradil 457,64 Eur, hotovostný úver vyčerpal v celkovej výške 1.000,- Eur, uhradil 1.263,14

Eur, spolu vyčerpal 1.720,- Eur a uhradila 1,720,78 Eur. Dlho voči žalovanému má tak uhradený za predpokladu, že súd určí úver za bezúročný a bez poplatkov.

7. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na termín 17.5.2018, pričom pojednávania sa zúčastnil žalobca osobne, žalovaný svoju neúčasť písomne ospravedlnil. Súd preto podľa § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalovaného.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to predovšetkým so Zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 5.5.2014, Úverovými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., výpisom z účtu žalovaného, prehľadom čerpania a úhrad žalobcu pri úvere č. 4405013238 a pri revolvingovom úvere ako aj obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Žalobca na pojednávaní uviedol, že si od žalovaného dňa 5.5.2014 zobral spotrebiteľský úver vo výške 1.000,- Eur. Oslovil ho priamo žalovaný a to telefonicky. Fungovalo to tak, že následne mu zmluvu žalovaný poslal domov, on sa s ňou oboznámil, podpísal ju a vrátil ju späť. Zistil v zmluve nejaké nezrovnalosti. Zo zmluvy vyplýva, že zaplatila 2.072,- Eur, ale toto nie je pravda, nakoľko vynásobením počtu splátok a výšky splátok došiel k sume 2.421,- Eur, preto je zlá aj RPMN. V zmluve bolo dojednané aj poisťenie, nepamätal sa už v akej výške to bolo. V zmluve chýbajú obligatórne náležitosti a to výška, počet, termíny splátok a preto žiadal, aby bol úver vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov. Istinu úveru má určite preplatenú.

10. Žalovaný ako veriteľ uzatvoril so žalobcom ako dlžníkom dňa 5.5.2014 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 4405013238 na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.000,- Eur. V zmluvu sú uvedené základné údaje týkajúce sa tohto bezúčelového úveru a to výška mesačnej splátky 40,36 Eur, celková výška nákladov 2.072,40 Eur, úroková sadzba 32,68 % ročne, počet mesačných splátok 60, RPMN 38,6 %, priemerná RPMN 25,82 %. V bode 51 zmluvy - doplnkové služby je uvedený údaj poisťenie výdavkov (nepovinné), kde sa uvádza že ide o balíček Premium s platbou 2,84 Eur- 7,58 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poisťenia. V bode 52 bola dohodnutá služba zmeny výšky a počtu splátok, v bode 54 služba odloženej splátky, pričom za obe bol v bode 53 a 55 dohodnutý poplatok po 1,49 Eur za každú. Pri službách je súhlas uvedený slovom "Áno, u poisťenia nie je súhlas žiadnym spôsobom udelený. V časti Revolvingový úver - úver z karty bol dohodnutý revolving vo výške 500,- Eur s ročnou úrokovou sadzbou 26,28 %, RPMN 43,40 % a priemernou RPMN 25,37 %.

11. Z výpisu z účtu žalovaného súd zistil, že žalobcovi bola dňa 20.5.2014 poukázaná titulom úveru suma 1000,- Eur.

12. Z prehľadu čerpania a úhrad žalobcu pri úvere č. 4405013238 súd zistil, že žalobca uhradil z poskytnutého úveru 1000,- Eur sumu 1263,14 Eur.

13. Z prehľadu čerpania a úhrad žalobcu pri revolvingovom úvere súd zistil, že žalobca čerpal sumu 720,- Eur a uhradil sumu 457,64 Eur.

14. Podľa § 137 C.s.p., žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu

15. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

16. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý dňom svojej účinnosti v zmysle § 473 CSP zrušil zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Pôvodná právna úprava neobsahovala všeobecné ustanovenie pripúšťajúce podanie žaloby na určenie právnej skutočnosti. V praxi sa však tento typ žaloby zvyčajne pripúšťal, ak

žalobca preukázal naliehaný právny záujem na jej určení. Tolerovaná prax za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku bola nahradená novou právnou úpravou platnou od 1. júla 2016 a to Civilným sporovým poriadkom. Tento pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti (t.j. určenie existencie, platnosti či neplatnosti zmlúv a iných právnych úkonov považovaných v zmysle § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka za právne skutočnosti) iba za predpokladu, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu, najmä predpisu hmotného práva. Záujmom zákonodarcu bolo vylúčenie všetkých nepotrebných a nezmyselných žalôb o určenie neplatnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré iba konštatujú stav minulý, neriešia stav aktuálny, za takejto situácie nemajú výpovednú hodnotu. Tento typ žalôb v skutočnosti iba vyvolával potrebu ďalšieho sporu, čím sa vlastne míňal účelu určovacej žaloby, ktorá má určiť aktuálny stav.

17. Určovacia žaloba v zmysle § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku má predovšetkým preventívny charakter - jej účelom je spravidla poskytnúť ochranu právam žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva avšak iba v prípade, že to vyplýva z osobitného predpisu (určovacia žaloba podľa citovaného ustanovenia C. s. p. preto vo všeobecnosti nie je opodstatnená tam, kde už právny vzťah alebo právo boli porušené a kde je namieste žaloba o splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) C. s. p., resp. žaloba o určení či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem podľa § 137 písm. c) C. s. p.).

18. Na novú právnú úpravu podľa Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého sa medzi iným rozhoduje o určení právnej skutočnosti (§ 137 pís. d C. s. p.), ak tak vyplýva z osobitného predpisu, reagoval vo vzťahu k spotrebiteľom ako slabšej strane sporu zákonodarcu a novelou zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch č. 297/2017 Z. z. pridal do § 11 ďalší odsek a to odsek 4, ktorý týmto novým ustanovením zaviedol možnosť spotrebiteľa podať žiadosť o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a určenie jeho bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Definícia spotrebiteľského úveru je presne definovaná v § 1 ods. 2 citovaného zákona, pričom v ďalších ustanoveniach citovaného zákona sú uvedené podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

19. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal určenia, že spotrebiteľský úver vrátane revolvingového úveru poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere číslo 4405013238 zo dňa 5.5.2014 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Možnosť podania tohto typu žaloby mu vyplýva priamo z vyššie uvedeného ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, takže v tomto prípade naliehavosť právneho záujmu nie je potrebné preukazovať, keďže ide o žalobu podľa ustanovenia § 137 C. s. p., písmeno d), kde možnosť jej podania vyplýva z osobitného predpisu.

20. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnú formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné rýchl obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 až 3, 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred ním ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

23. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24. Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

26. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých s môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

27. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

28. Zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Z obsahu zmluvy je zrejme, že ide o formulovanú zmluvu pripravenú vopred žalovaným, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalobca pri uzavretí zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti, zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejme aj v danej veci.

29. Vzťahy neupravené zmluvou o úvere, obchodnými podmienkami sa riadia ustanoveniami zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a ďalšími súvisiacimi právnymi predpismi. V tejto súvislosti súd uvádza, že právna úprava v Občianskom zákonníku s účinnosťou od 13.06.2014 v zmysle novely ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka vykonanej zákonom č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa stanovila jednoznačne, že všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Na zmluvné vzťahy uzatvárané spotrebiteľom, t.j. spotrebiteľské aj obchodné zmluvy, je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka. Uvedené platí aj na daný prípad napriek tomu, že daný právny vzťah, ako aj nároky z neho vznikli pred 13.06.2014. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3MCdo/14/2014 zo dňa

21.04.2015, z ktorého vyplýva, že ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka treba použiť od jeho účinnosti aj na právne vzťahy založené pred dňom, kedy toto zákonné ustanovenie nadobudlo účinnosť.

30. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o úvere č. 4405013238 na základe ktorej boli žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1 000,- Eur. Žalobca sa zaviazal vrátiť žalovanému svoj dlh prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vo výške 40,36 Eur a v počte 60 vždy ku 20. dňu v mesiaci. Celková výška nákladov podľa zmluvy činila 2.072,40 Eur, úroková sadzba bola 32,68 % ročne, RPMN 38,6 %, priemerná RPMN 25,82 %. V bode 51 zmluvy - doplnkové služby je uvedený údaj poistenie výdavkov (nepovinné), kde sa uvádza že ide o balíček Premium s platbou 2,84 Eur- 7,58 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia. V bode 52 bola dohodnutá služba zmeny výšky a počtu splátok, v bode 54 služba odloženej splátky, pričom za obe bol v bode 53 a 55 dohodnutý poplatok po 1,49 Eur za každú. V časti Revolvingový úver - úver z karty bol dohodnutý revolving vo výške 500,- Eur s ročnou úrokovou sadzbou 26,28 %, RPMN 43,40% a priemernou RPMN 25,37%.

31. Žalobca namietal skutočnosť, že zmluva o úvere č. 4405013238 zo dňa 5.5.2014 nemá všetky zákonné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal na to, že zo zmluvy nie je zrejme, aká suma v prípade úhrady pripadá na istinu a aká na príslušenstvo, výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov a suma celkových nákladov je v zmluve uvedená nesprávne.

32. Súd preskúmal predmetnú zmluvu o úvere, či táto vyhovuje náležitostiam, tak ako ich určuje zákon o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ sa týka námietky žalobcu, že zmluva neobsahuje náležitosti zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, súd uvádza, že v zmluve je skutočne uvedená len výška splátky a priamo zo zmluvy nevyplýva aká časť splátky resp. v akom poradí je splátka započítaná na úhradu istiny úveru, úroku a aká na poplatky. Zároveň namietal absenciu náležitosti podľa písmena f/ citovaného ustanovenia zákona a to termín konečnej splatnosti. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C 42/15 účastníkov Home Credit Slovakia a.s. c/a Klára Biróová, v ktorom Súdny dvor konštatuje, že článok 10 ods. 1 a 2 smernice EP a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008 o Zmluvách o spotrebiteľskom úvere v spojení s čl. 3 písm. m/ Smernice sa má vykladať tak, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti čl. 10 ods. 2 Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Rovnako je tomu i u doby trvania úveru. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej úprave.

33. V danom prípade zmluva o úvere obsahuje výšku mesačnej splátky, splatnosť jednotlivých splátok a počet mesačných splátok a dá sa z nej vypočítať i konečný termín splatnosti úveru. Zmluva o úvere obsahuje odkaz na Obchodné podmienky pre úver žalovaného, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. S odkazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C 42/15 9.11.2016 zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument t.j. náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nemusia byť obsiahnuté v samotnom texte tejto zmluvy, ale časť z nich môže byť uvedená aj v obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Na základe uvedeného súd konštatuje, že z dôvodu absencie presnej špecifikácie rozčlenenia splátok úveru na splátky istiny úveru, úrokov z úveru a poplatkov i termínu konečnej splatnosti úveru nie je možné konštatovať, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

34. Súd preskúmal aj ďalšie namietané náležitosti úverovej zmluvy vrátane údajov o RPMN. Jedným z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je práve údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Ročná percentuálna miera nákladov je tak indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru, pretože musí zohľadňovať nielen úrok úveru, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Poplatky spojené s úverom môžu byť jednorazové, ktoré sa zvyčajne platia na začiatku zmluvného vzťahu t.j. poplatok za poskytnutie úveru, administratívny poplatok a pod. a pravidelné, ktoré

sa platia spolu so splátkou úveru napr. poplatok za poistenie, ak je poistenie nevyhnutnou súčasťou úveru.

35. V zmluve o úvere č. 4405013238 zo dňa 5.5.2014 je uvedená ročná percentuálna miera nákladov 32,68 %. Z vyjadrenia žalobcu i žalovaného je zrejmé, že do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov v danom prípade neboli zahrnuté splátky poistného a poplatky za zmenu výšky a počtu splátok a poplatok za odloženie splátky. Výška mesačnej splátky je totiž v zmluve uvedená v sume 40,36 Eur, pričom splátka úveru podľa vyjadrenia žalovaného predstavuje 34,54 Eur, teda poplatok za poistenie úveru predstavuje 2,84 Eur, poplatky za zmenu výšky a počtu splátok sumu 1,49 Eur a poplatok za odloženie splátky sumu 1,49 Eur mesačne. Tieto poplatky mali byť uhrádzané žalobcom počas celej doby trvania úverového vzťahu. Celkovo na poistnom by teda žalobca uhradil sumu 170,40 Eur (2,84 Eur krát 60 mesiacov), na poplatkoch za zmenu výšky a počtu splátok sumu 89,40 Eur (1,49 Eur x 60 mesiacov) a poplatku za odloženie splátky sumu 89,40 Eur (1,49 Eur x 60 mesiacov), takže na doplnkových službách by spolu zaplatil sumu 349,20 Eur (po 5,82 Eur x 60 mesiacov). Táto suma do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov zahrnutá nebola. Poplatok za poistenie úveru spolu s poplatkom za zmenu výšky a počtu splátok a poplatkom za odloženie splátky bol pritom žalobca podľa zmluvy povinný uhrádzať počas celého trvania úverového vzťahu a súd z dokazovania má za to, že v danom prípade platenie poistného a poplatkov sa stalo nevyhnutnou súčasťou úveru potom, čo došlo medzi žalobcom a žalovaným k dohode o poistení úveru a platení poplatkov za doplnkové služby. Vzhľadom k tomu poistné a poplatky mali byť zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov.

36. Splátky poistného a poplatkov za doplnkové služby neboli zahrnuté ani do celkovej výšky nákladov uvedenej v zmluve. Tieto podľa zmluvy predstavujú sumu 2.072,40 Eur. Celkovo za úver by teda žalobca ako spotrebiteľ mal uhradiť sumu 2421,60 Eur (1000,- Eur plus 1421,60 Eur). Prepočtom výšky mesačnej splátky uvedenej v zmluve vo výške 40,36 Eur počtom splátok 60 však je zrejmé, že žalobca za úver vrátane poistného a poplatkov uhradí sumu 2421,60 Eur a teda celkove náklady žalovaného predstavujú sumu 2421,60 Eur nie sumu 2072,40 Eur, ktorá je uvedená v zmluve.

37. Z vyššie uvedených dôvodov má súd za to, že ročná percentuálna miera nákladov a výška celkových nákladov uvedených v zmluve o úvere, sú uvedené nesprávne, v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Keďže tieto údaje nie sú v zmluve uvedené správne súd konštatuje, že v zmluve absentujú náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Preto podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z.z. platí, že žalobcovi poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

38. Čo sa týka poskytnutého revolvingového úveru v konaní mal súd preukázané, že medzi stranami bola uzatvorená dňa 5.5.2014 zmluva o revolvingovom úvere, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý nie len bezúčelový úver vo výške 1000,- Eur, ale podpisom uvedenej zmluvy žalobca podpísal aj žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / úver z karty. Jedným podpisom teda mal uzavrieť zmluvu o poskytnutí bezúčelového úveru, čo bol zrejmé aj jeho zámer a zároveň podpísal aj časť listiny, ktorá sa týkala úplne iného právneho vzťahu, ktorý mal dokonca vzniknúť až v budúcnosti. Uvedené vyplýva z toho, že sa jedná o formulárovú zmluvu - tlačivo, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. Žalobca ak chcel získať bezúčelový úver, čo bolo jeho pohnútkou, nemal na výber a musel podpísať aj predloženú pretač celej listiny. Je pritom zrejmé, že obsah jednotlivých ustanovení zmluvy ovplyvniť ako spotrebiteľ nemohol. Vzhľadom na účel uzavretia zmluvy zo strany žalovaného je otáznne, či bol žalobca spôsobilý oboznámiť sa s celým obsahom zmluvy a obchodných podmienok, ale najmä bez bližšieho vysvetlenia pochopiť význam podmienok v nich uvedených. To, že žalobca nemal reálne možnosť oboznámiť sa s obsahom zmluvy je zrejmé aj z toho, že zmluva je písaná malým nahusteným písmom, ide o pomerne dlhý text obsahujúci množstvo odbornej právnej terminológie.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má súd za to, že nebolo vôľou žalobcu vstúpiť so žalovaným do iného zmluvného vzťahu než bolo poskytnutie bezúčelového úveru a teda z jeho strany nebola zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená vážne, slobodne a zrozumiteľne. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na ustanovenie § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka a § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Ide teda o absolútne neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 37 Občianskeho zákonníka a teda strany sú povinné si navzájom vydať poskytnuté plnenia nad rámec poskytnutej istiny. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je teda možné a nutné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Okrem uvedeného má súd za to, že postup žalovaného pri uzatváraní zmluvy o

revolvingovom úvere je možné považovať za nekalú praktiku a dojednaný revolvingový úver za neplatný aj v zmysle ustanovenia článku 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993. Zmluva bola žalobcovi ako spotrebiteľovi predložená v písomnej forme, jej text bol vopred pripravený žalovaným a žalobca nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť. Nejde preto o individuálne dohodnuté podmienky, pričom zo strany žalovaného v konaní nebol preukázaný opak.

40. Navyše k obom úverom (bezúčelovému i revolvingovému) súd uvádza, že ročná úroková sadzba bezúčelového úveru uvedená v zmluve vo výške 32,68 % a revolvingového úveru uvedená v zmluve vo výške 26,28 % značne prevyšuje priemerné úrokové miery bánk zistených z internetovej stránky Národnej banky Slovenska, ktoré v máji 2014 pri tomto type spotrebiteľského úveru činila 10,71 %. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého odplata podstatne nesmie presahovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery. Je v rozpore s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu niekoľkonásobne prevyšujúcu priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Žalovaným žiadaný úrok z bezúčelového úveru ročne 32,68 % a revolvingového úveru ročne 26,28 % spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán tejto úverovej zmluvy. Úrok z úveru vo výške odporujúcej dobrým mravom, s ktorým zákon spája absolútnu neplatnosť (§ 39 Občianskeho zákonníka) nemožno obhajovať ani princípom zmluvnej slobody. Zmluvná sloboda strán právneho vzťahu nie je neobmedzená, ale nesmie vybočiť z určitých aj právom akceptovateľných hraníc. Z uvedených dôvodov minimálne dohoda o odplate za oba úvery je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Poukazujúc aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/26/2011 ide o absolútnu neplatnosť dohody o úrokoch, ktoré sú neplatné v celom rozsahu a nie je možné ich teda modifikovať. Poskytnutý úver resp. oba úvery je teda nutné i z uvedeného dôvodu považovať za bezúročné a bez poplatkov.

41. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Žalobca mal v konaní plný úspech, vzhľadom k tomu, že jeho žalobe bola vyhovieť v plnom rozsahu, takže mu vznikol nárok na plnú náhradu trov konania od žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 Civilného sporového poriadku)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeru rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie
prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do oty na podanie odvolania.
(§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon.